

▲ **Klaas de Wit blijft tot op de dag van vandaag verknocht aan polsstokverspringen. „Ik heb genoten van deze sport.”** FOTO:RON HOENSON

‘Familie komt nu op de eerste plaats’

Er was een tijd dat oud-sporters met grote regelmaat de krant haalden. In de rubriek Uit het oog zoeken we hen op en vragen hoe het hen vergaat. Deze week: oud-polsstokverspringer Klaas de Wit uit Vlist.

Wim Kroone

Vlist

De 78-jarige Klaas de Wit kon als springer in de regio aardig meekomen; het organiseren van alles rondom deze sport ging hem beter af.

Als junior veroverde De Wit in Schoonhoven de Tino-bokaal en won hij in Oudewater een dagtitel. In totaal nam hij deel aan 65 wedstrijden: de meeste in Zuid-Holland en een klein aantal in Friesland. „Ik heb genoten van deze sport”, vertelt hij enthousiast.

„Op een steenworp afstand van mijn ouderlijke huis organiseerden de plattelandsjongens in 1965 een wedstrijd in Vlist. De schansen bleven staan, zodat we konden blijven trainen. Al snel richtten we in datzelfde jaar polsstokclub Vlist op, die nog steeds bestaat.” De Wit was er jarenlang bestuurslid.

‘Was niet de bedoeling’

„De Friezen nodigden ons in 1967 uit om deel te nemen aan het Friese kampioenschap in Winsum. We reisden af met een bus vol springers en het nodige publiek. Zij hadden nooit verwacht dat de Hollandse junior Dick Kanselaar de titel zou

pakken. Dat was niet de bedoeling. Daarom mochten we het jaar daarna niet meer meedoen.” Vervolgens werd het Nederlands kampioenschap in het leven geroepen. „Met de Tweekamp ploeg heb ik meerdere keren in Friesland gesprongen. In Vlist organiseerde ik de Tweekamp.”

In 1970 werd de Polsstokbond Holland (PBH) opgericht. De Wit nam zitting in het bestuur en regelde van alles. Na een jaar stopte journalist Willem Brouwer, de man die het polsstokspringen in 1960 in Holland introduceerde, als voorzitter. De Wit nam het stokje over.

„Mijn vader had een diervoeder-

Na die winst van Kanselaar mochten we het jaar daarna niet meer meedoen

– Klaas de Wit

zaak die ik in 1971 overnam. De bedrijfsvrachtwagen gebruikte ik om de stokken naar de locaties te brengen waar wedstrijden of demonstraties plaatsvonden. Ik kon mijn activiteiten goed combineren met mijn werk omdat mijn vrouw volop meehielp. In de jaren tachtig stopten we met het verkopen van voer voor grootvee en richtten we ons op kleindieren. Hierdoor kreeg ik het rustiger en kon ik me bezighouden met andere activiteiten.”

„Voordat het polsstokverspringseizoen begon, organiseerde ik ja-

renlang de Lenteloop in Vlist.” Inmiddels was De Wit ook sponsor van PC Vlist. „Onze woning fungeerde als vergaderlocatie. Het puntenklassement, dat de Friezen overnamen, is aan onze eettafel bedacht.”

„We experimenteerden in die tijd met andere stokken, want de houten exemplaren braken regelmatig. Met polyester omwikkelden we de houten stokken, maar dat was geen succes; ze werden te zwaar. Uiteindelijk kwam er, na overleg met de bond en Friesland, een aluminium polsstok. Nu zijn de stokken van carbon. In 2010 vierden we een halve eeuw polsstokverspringen in Holland en het 40-jarig bestaan van de PBH. De bond benoemde mij tot erelid.”

Op zijn lauweren is Klaas de Wit nooit gaan rusten. „In 2013 stopte ik met de zaak en ging ik iets doen voor de Vlistse ondernemers. Ik bracht folders van bedrijven rond in Haastrecht, Stolwijk en Vlist. De toenmalige wethouder Dilia Blok kreeg daar lucht van en vroeg mij of ik dat niet voor de hele Krimpenerwaard kon doen. Er was al een stichting Promotie Krimpenerwaard en ik sloot me daarbij aan. We maakten al snel eigen fiets- en wandelroutes.”

Op 10 mei start het polsstokverspringseizoen weer. „Ik ga nog naar de wedstrijden die PC Vlist organiseert en mag jaarlijks de prijzen uitreiken. Ook de traditionele Tweekamp en het NK bezoek ik met mijn vrouw. Maar onze familie, kinderen en kleinkinderen komen nu op de eerste plaats.”